

کربلا ای خاک اندوه و بلا

کَرْبَلَا، لَا زِلْتَ كَرْبَاً وَيْلَا، مَا لَقِيَ عِنْدَكَ آلَ الْمُصْطَفَى
کربلا ای خاک اندوه و بلا، لالهزار سرخ آل مصطفی

كَمْ عَلَى تُرْبِكَ لَمَّا صَرَعُوا، مِنْ دَمِ سَالٍ وَمِنْ دَمَعِ جَرَى
خاک تو آغشته‌ی خون است و اشک، از به خاک افتادن آلاله‌هاست

کربلا یا کربلا یا کربلا

یا رسول الله لو عَايَنْتَهُمْ، وَ هُمْ مَا بَيْنَ قَتْلَى وَسَبَبَى
یا محمد بنگر این آل تو است، یا قتیل دشت خون یا مبتلا

قَتَلُوهُ بَعْدَ عِلْمٍ مِنْهُمْ، أَنَّهُ خَامِسُ أَصْحَابِ الْكِسَا
قاتلان‌ش با خیر بودند اوست، پنجمین دردانه آل عبا

یا حسین یا حسین یا حسین

عَسَلُوهُ بِدَمِ الطَّعْنِ، وَمَا، كَفَّنُوهُ غَيْرَ بُوْغَاءِ الثَّرَى
پاره پاره پیکرش مانده به خاک، غسلش از خون و کفن از بوریا

كَيْفَ لَمْ يَسْتَعْجَلِ اللَّهُ لَهُمْ، بِاتْقَابِ الْأَرْضِ أَوْ رَجْمِ السَّمَاءِ
از چه رو از هم نمی پاشد زمین؟ آسمان در هم نمی ریزد چرا؟

کربلا یا کربلا یا کربلا

لَيْسَ هَذَا لِرَسُولِ اللَّهِ، يَا أُمَّةَ الطُّغْيَانِ وَالْبَغْيِ، جَزَا!
اجر پیغمبر به قرآن این نبود، بی و فایان ننگ بادا بر شما

لَمْ يَذُوقُوا الْمَاءَ حَتَّى اجْتَمَعُوا، بِحَدَى السِّيفِ عَلَى وَرْدِ الرَّدَى
تشنه بودند و گلویی تر نکرد، زان میان جز نیزه ها و دشنه ها

یا حسین یا حسین یا حسین

حَمَلُوا رَأْسًا يُصَلُّونَ عَلَى، جَدِّهِ الْأَكْرَمِ طَوْعًا وَ إِبَا
آسمان ها را به غارت برده اند، مانده بر نی آیه های و الضحی

مَيِّتٌ تَبْكِي لَهُ فَاطِمَةُ، وَأَبُوهَا وَ عَلِيٌّ ذُو الْعُلَى
این صدای گریه های فاطمه است، هم نوای مصطفی و مرتضی است

کربلا یا کربلا یا کربلا

شعر عربی: مرحوم سید رضی (ره)
شعر فارسی: محمد مهدی سیار